DE PALPEBRARUM ULCERIBUS.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

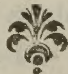
QUAS, DEO JUVANTE & Præside M. GUIDONE-FELICE ALLAN, Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, tueri conabitur LUDOVICUS-JOSEPHUS BECQUET, Parisinus, in almâ Universitate Parisiensi Artium Liberalium Magister, necnon Nosocomii Parisiensis Chirurgus nuper internus, Theseos Auctor.

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati 26a mensis Augusti, A. S. H. 1775, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii Typographi, viâ Citharea.

M. DCC. LXXV.

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

PALPEBRÆ, oculorum vela, cutis faciei ſunt proceſſus. Utrinque duæ, ſuperna major, mobilis ; inferna ferè immobilis & minor. In utroque oculi cantho ſuperna cum infernâ conjungitur ; canthus major dicitur qui naſo proprior, minor qui temporibus. Palpebrarum epidermis introrsùm, eodem modo ac in omnibus aperturis naturalibus, reflexa, earum internam faciem obtegit ; & anteriorem oculi faciem obveſtiens, membrana adnata, aliter conjunctiva audit ; quæ, ut liberè & undique moveatur oculus, hunc palpebris ita laxè connectit, ut ſive

ſursùm, ſive deorsùm, internè aut externè moveatur, plica exindè oriatur, cujus propè carunculam pars ſemi-lunaris prodit.

Duo ſunt palpebris muſculi, quibus pro lubitu à ſe invicem deduci, & ad ſe reduci poſſunt. Horum, alter communis, alter ſuperiori proprius : *Communis*, ob fibrarum diſpoſitionem, orbicularis dictus, latior multò palpebrarum ambitu, ex apophiſi internâ angulari oſſis coronalis, oſſisque maxillaris aſcendente & ſacco lacrymali originem ducit ; celluloſo textu laxè cuti adhæret, firmiter verò cuti & cartilaginibus versùs palpebrarum limbos & tempora, ubi fibræ quaſi circulares decuſſari videntur ; hujus muſculi contractione velatur oculus. *Proprius* ſive elevator palpebræ ſuperioris, cum oculi muſculis ab involucro nervi optici oritur, rectus & gracilis antrorsùm tendens, in membranam latam triangularem deſinit, palpebræque ſuperioris cartilagini inſeritur ; totam palpebram elevans, oculum luci aperit.

In eo margine quo ſe contingunt palpebræ, ex cute tumidâ emergunt pili, præpoſterè inflexi, qui limbos palpebrarum adornant, & cilia dicuntur. Qui in ſuperiori palpebrâ, uberiores longè deſcendunt, deinde arcu facto, fursùm reflectuntur : in palpebrâ inferiori primò adſcendunt, deindè reflexi deorsùm redeunt ; utrinque eò longiores, quò mediæ palpebræ viciniores : lucis acceſſum moderant & volitantes atomos arcent. Muſculum inter orbicularem & membranam adnatam, arcuatis cartilaginibus, *tarſorum* nomine inſignitis, muniuntur palpebræ. Superior *Tarſus* inferiorem latitudine multùm & longitudine ſuperat : horum extrema canthos versùs orbitæ, mediante pericranii proceſſu connectuntur. *Tarſus* uterque ſemicanalem efficit internè, ſicque palpebris clauſis & accuratè junctis, triangularis excavatur ad lacrymarum progreſſum ductus.

Cartilagines inter & membranam adnatam, flavæ micant lineæ, quas meram glandularum ſeriem eſſe comperiit *Meibomius*. Sebum quod poris ciliaribus ſecernunt, palpebrarum limbos illinit, nictum permulcet, lacrymarumque in genas

ſtillicidio obſtat. *Caruncula* lacrymalis, in cantho majori ſub conjunctivâ ſita, corpus eſt rubicundum, glandulis *Meibomii* ſcatens, poris pluribus humorem, *lema* dictum, majorem canthum lubricandi gratiâ, ſecernit. Commiſſuram arctè claudit, lacrymaſque coercet.

In orbitæ externâ & anteriori parte, propè minorem oculi canthum, exiſtit foſſula, ubi glandula conglomerata, lacrymalis nomine, reconditur. Ex quâ plurimi canales excretorii, in ſex vel octo ductus collecti, per interiora palpebræ ſuperioris deſcendunt, & in ejus membranâ conjunctivâ, oſculis diſtinctis aperiuntur. Hi canales in ſuperficiem oculi, limpidum ſtillant rorem lacrymalem, eòque copioſiorem, quo vario ſuo motu glandulam fortiùs premit oculus. Liquor lacrymalis continuò effluens, oculoſque lubricans, palpebrarum repetitos affrictus, necnon humorum oculi evaporationem temperat. Tribus vel circiter quatuor lineis à majori cantho, ad fines tarſorum, duo eminent annuli cartilaginei, alter in ſuperiori, alter in inferiori palpebrâ obliquè introrsùm hiantes, qui *puncta lacrymalia* vocantur. Hæc puncta, compagem inter palpebrarum, ducunt in duos canaliculos, *lacrymales*, qui ad ſe invicem accedentes, communi receptaculo, quod ſaccus lacrymalis dicitur, inferuntur : qui ſaccus membranaceus ferè ovalis, ſupernè cœcus ad naſum inclinatur; huicce continuus eſt ductus naſalis per ſulcum quem efformant oſſa unguis & maxillaris gliſcens, naribus ſub oſſe turbinato inferiori inhiat. His viis, lacrymæ, palpebrarum nictibus ad majorem oculi canthum devectæ, per puncta lacrymalia & ductus, partium ambientium organico motu, meant; in ſacco naſalique ductu deponuntur. Dehinc motu alterno reſpirationis (1) in nares labi coguntur, ubi in vaporem evaneſcunt.

---

(1) Hunaud, Phil. Tranſ. n°. 437.

EX CHIRURGIA.

Varios inter palpebrarum morbos, non rarò ſuperveniunt ulcerationes, quæ, non lepori ſolùm, ſed quoque viſionis negotio, ut plurimùm officiunt. Palpebrarum ulcerationes ſunt emiſſariorum *Meibomii* glandularum eroſiones, cum rubore, prurigine, calloſitate, majori vel minori lacrymarum & lemæ ſtillicidio. In humidas, ſiccas & duras plerumque dividuntur. Humidæ; *Pſorophthalmia*, lippitudo pruriginoſa, palpebrarum ſcabies, nuncupatæ, cùm ſoli exulcerantur anguli, oculi lacrymantur, multaque ſtillat ſanies. Siccæ; *Xerophthalmia*, lippitudo arida, quando rubeſcunt, pulſant, intumeſcunt palpebræ: ſanies craſſior, ſed parca fluit. Duræ; *Sclerophthalmia*, lippitudo ſcirroidea, quia duriores, ſicciores que palpebræ, ad motum pigriores, & vix poſt ſomnum aperiri poſſunt, vel inverti propter duritiem; à *Pſorophthalmia* & *Xerophthalmia* ſolâ doloris, duritiei, ſiccitatisque intenſitate diſcrepant: aliundè quæque ſpecies recens, ſimplex, periodica, habitualis, vetus & complicata eſſe poteſt.

Ulcerationum cauſæ vel internæ vel externæ. Internæ ab humorum pravâ *diatheſi*, vel à vitio quolibet oriri poſſunt. Sœpè-ſœpiùs etiam *variolarum* reliquiæ eſſe ſolent. Cauſas inter externas atomi volitantes, ſordidorum digitorum affrictus, *Phtheiriaſis* ſive palpebrarum morbus pedicularis, aduſtiones, vulnera, &c. reputantur: præterea rerum non naturalium abuſus, verbi gratiâ, repentinus è loco calido tranſitus in frigidum (1), acrium alimentorum & liquorum volatilium immodicus uſus, lucubrationes aſſiduæ, ſuppreſſæ evacuationes; his cauſis vitiatur humor glandularum *Meibomii*; tumeſcunt earum vaſa excretoria, undè ingurgitatio, inflammatio & ulceratio.

Ulcerationum ſigna facilè patent. Quærendum an à cauſâ internâ, an ab externâ oriantur. Morbi autem aſpectu an humidæ, ſiccæ, duræ, an ſimplices & complicatæ ſint, certi ſimus.

---

(1) Aphor. Hipp. Sec. 5. 21.

Ulcerationes ſimplices ab eroſione emiſſariorum *Meibomii* glandularum ſolummodò incitantur : ſi ſint complicatæ , tunc vel à causâ internâ vel externâ producuntur , vel morbo quolibet & accidentibus , verbi gratiâ , inflammatione , prurigine ac calloſitate ſtipantur. Haud infrequenter ſuperveniunt *Epiphora* , id eſt, lacrymarum ex oculo ſuper genas ſtillicidium; ciliorum defluvium vel *Madaroſis* ; everſio palpebrarum , præſertim inferioris, ſeu *Ectropion*; *Phalangoſis* quando cilia oculum pungunt introvergentia ; *Encanthis* , vel immoderatum carunculæ lacrymalis volumen & eroſio ; *Opthalmia* ; membranæ demùm adnatæ , imò & oculi ulcerationes ; ſuccedunt denique moleſtæ cicatrices, quæ viſui quàmmaximè officiunt.

Pro indole ulcerationum , ſpecie , cauſis , complicationibus , ætate , &c. prognoſim differre nemo neſcit. Recentes & humidæ haud difficulter ut plurimùm ſaneſcunt , maximè ſi junior ſit æger. Quò autem magis inveteratæ , gravioribusque malis comitatæ eò difficiliùs curantur. Periodicæ , habituales , denique à *variolis* oriundæ vix ſanantur. Diuturnus attritus à nictu , perpetua concretio , dum oculus clauditur (1) , evulſio cùm poſt ſomnum aperitur , totidem ſunt cauſæ quibus morbus protrahitur. Ulcerationes à vitiis internis oriundæ, curationem vix ac ne vix quidem admittunt , niſi vitium medicamentis idoneis priùs debelletur.

Curatio : Balneis , ſuffitibus , anodynis ac emollientibus inflammatio cedit , laudabile pus conſequitur. Ne limbi , ob interventum materiæ glutinoſæ , noctu concreſcant , emplaſtro unguenti fuſci quàm maximè opus eſt palpebras contegere. Hâcce methodo, non tantùm ulcerationes ſiccæ , ſed etiam duræ ad humidas reducuntur : tunc deterſivis leviter roborantibus , putà , lapidis *divini* , vel medicamentoſi *Crollii* diſſolutione in aquâ diſtillatâ , expedit ulcera fovere.

Ubi verò palpebrarum limbi , duritie , ac calloſitate , ob

(1) Boerh. publ. prælec. de mor. ocul.

imperfectam *Meibomii* glandularum destructionem fœdantur, ne ulcerationes sensim ac sensim exaugeantur, limbosque omninò erodant, non incassùm lapide infernali ulcera pluriès & cautissimè lambes: dein lotionibus & balneis exsiccativis, verbi gratiâ, aquâ vegeto-minerali, ad cicatricem perducuntur. Iteratâ caustici applicatione, si quid superfit, Saturni cerati & mercurialis unguenti (parte æquali) illitus levis, felici cum successu sœpè adhibetur; præsertim, si ulcerationes à morbo pediculari, vel lue vereâ oriuntur. Sunt qui ulcerationes scarificare jubent, quando eas vitium locale ciet (1).

Sive palpebrarum ulcerationes sint periodicæ, habituales; sivè quarumdam evacuationum suppressione concitentur, vitium locale eradicare ne enitaris, nisi antecesserit vel fonticulus, setaceum vel vesicatorium pro re natâ. De setaceo æquè ac fonticulis & vesicatoriis notandum, quòd sine concursu remediorum internorum, effectum durabilem non præstent.

Si verò palpebrarum ulcerationes morbo quolibet vicino stipantur, verbi gratiâ, antrorsùm eversione palpebrarum, præsertim inferioris, operatio à Cel. Bordenave laudata ac inventa, institui non debet (2), nisi anteà ulcera consolidentur; *Phalangosi*, primùm uti juvat pilos intrò-vergentes eradicare, protinùsque præstat post pilum evulsum radici sive foraminulo, medicamentum aliquod rodens, infernalem præcipuè lapidem, intrudere. Si carunculæ lacrymalis erosio, *Opthalmia* & oculi ulcerationes ex palpebrarum ulceribus oriantur: his consolidatis, curatio harum complicationum subsequi debet.

---

(1) Hanc praxim disertè explanavit Platnerus in dissertatione *de scarificatione oculorum*; vid. ejus opuscula; vide etiam quid de hac praxi scripsit cel. Louis in Act. Reg chirurg. Acad. tom. V. pag. 121 & seq.

Idem clar. Louis testatur se optimo cum successu pluriès adhibuisse medicamentum exprecipit. Rubr. scrupulo uno & unguenti rosacei drachmis duabus paratum, in sanandis ulcerationibus maximè reluctantibus. ibid. Loc. cit.

(2) Act. Reg. Chir. Acad. Tom. V.

FINIS.